

Αριθ. 27.
Έτους Δ

Τιμή τῆς Συνδρομῆς:
Ετησίᾳ, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 10,198. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιτηρῶνται αἱ πράξεις τῶν εἰς τὰ Ὑγειονομεῖα, Λιμεναρχεῖα, Δασμολογεῖα, καὶ Τελωνεῖα ἐπιστατῶν, διὰ νὰ ρυθμίζωνται καὶ κανονίζωνται κατὰ τὸ δίκαιον καὶ κατὰ τὸ συμφέρον,

ΔΙΑΤΑΤΤΟΜΕΝ.

Ἀρθ. Α.

Ὁ Κύριος Α. Τσουνῆς διορίζεται ἑκτακτος Γενικὸς Ἐφορος ὅλων τῶν λιμένων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀρθ. Β.

Ὁ Γενικὸς οὗτος Ἐφορος θέλει περιφέρεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῶν Ὑγειονόμων, τῶν Λιμεναρχῶν, τῶν Δασμολόγων, καὶ τῶν Τελωνῶν, νὰ ζητῇ λόγον τῶν πράξεων τῶν, νὰ θεωρῇ τὰ κατὰ τὰς τῶν, νὰ ἀντεξετάζῃ τὰ ἐγγραφὰ τῶν, καὶ ὅταν ἀνακαλύψῃ παραδρομὰς, ἢ παρανομίας, ἢ κατὰχρήσεις, θέλει τοὺς διορθῶναι, ἢ θέλει τοὺς παύει τῶν χρεῶν τῶν, καὶ ἐγκαλεῖ αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως, ἀντικαθιστῶν ἄλλους προσωρινῶς εἰς τὸν τόπον τῶν.

Ἀρθ. Γ.

Ὅσας ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα, θέλει τὰ κοινοποιεῖ ἀκολούθως εἰς τὰς ἀνηκούσας τοπικὰς ἀρχάς.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τῇ 25 Μαρτίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 30 Μαρτίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ.

Αρ. 10,214. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Αον. Ὁ Κύριος Διονύσιος Μούρτζινος διορίζεται μέλος τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου.

Βον. Θέλει λαμβάνει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ παρόντος μηνὸς τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς καὶ οἱ συν-
υπουργοὶ του.

Γον. Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κορώνῃ, τῇ 28 Μαρτίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 4 Ἀπριλίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ.

Ἐξ Αἰγίνῃ, 6 Ἀπριλίου.

Ἀπόσπασμα ἰδιαίτερου γράμματος ἐκ Κορώνης, ἀπὸ 29 Μαρτίου.

Ἀναχωρήσας ὁ Κυβερνήτης ἐκ Ναυπλίου διέβη ἀπὸ τὸ Ἄργος, Τριπολιτσάν, Καρύταιναν, Λεοντάριον, Φρουτσά-
λαν, Καλαμάταν, καὶ Νησίον. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν μερῶν τούτων, τὰ ὅποια ἀρχίζουν νὰ ἀνεγείρωνται ἐκ τῶν ἐρει-
πίων τῶν, ἐστάθη ἀπὸ μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς τὰ πλείοντα
χωρὶς ὅμιλῃσε μετὰ τῶν προεστώτων καὶ τῶν γεωργῶν.
Ἦκουσε δὲ μετὰ περιεργείας ὅλας τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας τὸν ἔκαμαν περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως καὶ τῶν χρεῶν αὐτῶν. Ἐφάνησαν δὲ ὅτι καταλαμβάνουν κα-
λῶς ὅτι ὁ μόνος τρόπος τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀβλι-
ότητα καὶ νὰ ἀναθῶσι βαθμὴν εἰς τὴν τύχην, εἰς τὴν ὅποιαν ἡ πρόνοια τοὺς προσκαλεῖ, εἶναι τὸ νὰ δεθῶσιν ὁλο-
τελῶς εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ νὰ δώσωσιν εἰς τὰ τέκνα τῶν καλὴν στοιχειώδη παιδείαν.

Ὅσα ἐγείναν μέχρι τούδε περὶ τῆς ἀνατροφῆς ταύτης εἶναι ἄπειρα. Ὑπάρχουν ἤδη εἰς Ἄργος δύο ἀλληλοδιδα-
κτικὰ σχολεῖα, ἐν δὲ τὰ παιδία καὶ ἔλεγον διὰ τὰ κορά-
σια. Οἱ μαθηταὶ αὐτῶν συμποσύνται περὶ τοὺς 160.

Ὁ Κυβερνήτης συνέδραμεν εἰς τὰς χορείας τῶν, ἔδειξε τὴν πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ μαθητὰς εὐχαρίστησίν του, καὶ τοὺς ἐνεθάρρυνε μὲ ὅσα ἡδύνατο νὰ ἐπθυμῶσιν.

Ἡ πόλις τοῦ Ἀργους ἀπὸ τοῦ Τελευταίου ἔτους περιέχει πολλὰς μοιρῶν οἰκίας νεωστὶ μετὰ πλῆθους κλισμένας, καὶ πολλοτάτας κλισμένας μετὰ πύργων.

Ὁ Κυβερνήτης ἔλαβε πρόνοιαν, ὥστε αἱ νεοκλισαὶ οἰκίαι νὰ γίνωνται κατὰ σχέδιον τακτικόν.

Τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ εἰς Τριπολιτσάν. Ἀν καὶ ἡ ὕλη κατὰ

ή τας τῶν ἐρειπίων εἶναι ἀκόμη εἰς αὐτὴν τριμακτικαί, μὲν τούτο πλησιάζων τις εἰς τὸν παλαιὸν τῆς περιβολῆς ἀπὲρ με εὐχαρίστησιν πολυαριθμούς νεας στέγας ὑψομασ ἐν τῷ μέσῳ τῶν κρημνισμάτων. Τούτο φαίνεται ὅτι πρὸς τὴν παντελὴς ἀνακαίνιτις τῆς μεγάλης καὶ ὡραίας ταύτης πόλεως θέλει τελειῶται τάχιστα.

Εἰς Τριπολιτσάν ὁ Κυβερνήτης ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς 200 παῖδια, τὰ ὅποια τοῦ ἐπαρυσίαςαν ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπεκαλοῦντο τὴν σύστασιν ἐνὸς ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου.

Τὰ παῖδια ταῦτα λαμβάνουν κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἀνατροφὴν τῶν εἰς ἓν κατώγειον, καὶ στεροῦνται πρὸς τῶν εἰς τὴν γυμνασίαν τῶν ἀναγκαίων. Ὁ Κυβερνήτης ἐπρομήθευσεν αὐτὰ καὶ ὑπεσχέθη εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ διδασκάλους ὅτι θέλουν ἔχει ἐντὸς ὀλίγου τόπον ἀρμόδιον. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν διώρισε τὴν τοποθεσίαν, ὅπου θέλει κτισθῇ τὸ σχολεῖον. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἤνοιξαν ἤδη συνδρομὴν διὰ νὰ ἐπιχειρηθῇ αὐτὴ ἡ εἰκαδμή, καὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ ὥστε νὰ ἀρχίσωσιν εὐθὺς οἱ πτωχοὶ νὰ καθαρίζωσι τὸν τόπον καὶ νὰ συναθροίζωσι τὰς ἀναγκαίας ὕλας.

Ἡ παρακίνησις διεδόθη παντοῦ. Δὲν εἶναι πλέον κἀνὲν χωρίον, τὸ ὅποιον νὰ μὴ ζητῇ θεομῶς τὰ ἀγαθὰ τοῦ σχολείου.

Ὁ Κυβερνήτης ὑπόσχεται σχολεῖα εἰς ὅλους, καὶ ἐλπίζει ἐντὸς ὀλίγου νὰ εὖρ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν ἤδη συστημένων σχολείων τοὺς διδασκάλους, οἵτινες θέλουσι δυνῆθαι νὰ ὀργανίσωσι νέα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκάστης ἐπαρχίας τοῦ Κράτους.

Εἰς μάτην ἤθελα προσπαθῆσαι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν παλαιὰν Ἀρκαδίαν. Ὅσα οἱ ποιηταὶ μᾶς εἶπον περὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν δασῶν τῆς, τῶν διαυγῶν ῥυάκων τῆς, τῶν ὡραίων λειμῶνων τῆς, τοῦ καθαροῦ ἀέρος τῆς, δὲν εἶναι μεγαλορρήμοσύνη. Τὰ αὐτὰ τῆς φύσεως θέληγῃρα ὑπάρχουν ἀκόμη ἐκεῖ.

Εἰς τὴν Μεσσηνίαν εὐρύχωροι καὶ εὐφοροὶ πεδιάδες διαδέχονται τοὺς χαραιοτάτους λόφους τῆς Ἀρκαδίας. Ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ φιλοπονία, εὐτυχεῖς καρποὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐλαξίας, θέλουν ἔλθῃ μετ' αὐτῶν νὰ ἐμψυχώσωσι τοὺς ὡραίους ἐκείνους τόπους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἤρπασαν μέγα μέρος τῶν πληθυσμῶν τῶν ὁ δεσποτισμὸς, ὁ πόλεμος, ἡ ἀναρχία καὶ ἡ πείνα. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εὐρεθῇ εἰς καλὰς τὰς νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς γεωργοὺς τοὺς ἐπανερχομένους εἰς τὰς ἐστίαις τῶν πόρων καὶ ζῶα διὰ νὰ ἀνοίξωσι χωράφια καὶ νὰ ἐκλείνωσι τὴν γεωργίαν τῶν ἀγρῶν τῶν περικυκλούντων τὰς κύμας, ὅγληγορα θέλουν ἀφανισθῇ τὰ ἔχνη τῆς ἐκπορθήσεως.

Εἰς πᾶσαν πόλιν, κωμόπολιν καὶ χωρίον, ἀπὸ τὰ ὅποια διαβαίνει ὁ Κυβερνήτης, ἀπειρον πλῆθος πάντοτε ἐρχεται εἰς ὑπάντησίν του, τὸν συνοδεύει εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δὲν παύει ἀπὸ τὸ νὰ τὸν περικυκλῶν ἕως εἰς τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του. Συμπιέζονται δὲ ἀκόμη περὶ αὐτὸν, καὶ ἀπερχόμενοι ἐκαστος φωνάζει μὲ μίαν θαθεῖαν συναίσθησιν. «Ὁ θεὸς νὰ πολυχρονῇ τὸν Κυβερνήτην μας! Ὁ θεὸς νὰ τὸν χαρίξῃ τὰς εὐλογίας του!»,

Κατὰ τὸ ἐν Μοθώνῃ Γενικὸν Στρατόπεδον, τῇ 5 Ἀπριλίου Ν 1829.

Διαταγὴ τῆς ἡμέρας.

Ὁ Μαρσάλης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον

Γαλλικοῦ στρατοῦ, μαθὼν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος μέλλει νὰ ἔλθῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Μοθώνην καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλα τινὰ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος κρατούμενα φρούρια, διατάττει, ἀναλόγως μὲ τὰ κατὰ τὸν Φεριστὴν (Messidor) τοῦ 18 ἔτους βεσπισθέντα, ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ ἑξῆς τιμαὶ.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευτέας τοῦ εἰς Μοθώνην νὰ σταλῇ εἰς ὑπάντησιν τῆς Α. Ε. μισὴν λεύγαν μακρὰν τοῦ φρουρίου, μία ἴλη εὐζώνων ἐφίπων ἐκ τοῦ Γ' Τάγματος τὸ λοιπὸν μέρος νὰ εἶναι παρατεταγμένον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀγορὰν τῆς Μοθώνης.

Ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὰ προπύλαια, 19 κρότοι κανονίων ν' ἀναγγεῖλωσι τὴν ἐλευσίαν του· ὁ φρουράρχος νὰ τὸν ὑποδεχθῇ εἰς τὸ διασταύρωμα μὲ δύο λόχους πεζικοῦ· ἡ δὲ λοιπὴ φρουρὰ νὰ εἶναι παρατεταγμένη, ὡς εἰς μάχην, εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς ἀγυῖας, δι' ὧν θέλει διέλθῃ ἡ Α. Ε.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς διόδου τοῦ τὰ στρατεύματα νὰ παρουτιάσων τὰ ὅπλα, αἱ σημαῖαι καὶ οἱ ἐπιτελεῖς νὰ τὸν χαιρετήσουν, καὶ οἱ τυμπανισταὶ νὰ κρούσωσι τὸν ἐνυάλιον.

Πρὶν φθάσῃ ὁ Κυβερνήτης, νὰ τεθῇ εἰς τὴν διὰ τὴν Α. Ε. προσδιωρισμένον οἶκημα φρουρὰ 80 ἀνθρώπων μὲ μίαν σημαίαν.

Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ἐκάστου συντάγματος μὲ ἐπίσημην στολὴν νὰ ὑπάγῃ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Ε.

Αἱ αὐταὶ τιμαὶ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Κυβερνήτην καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Ἡ διαταγὴ αὕτη νὰ ἐκτελεσθῇ παρημοίως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ παρὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων κρατούμενα φρούρια, κατὰ τὴν εἰς αὐτὰ εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν τοῦ Κυβερνήτου.

Ὁ Μαρσάλης, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικοῦ Στρατοῦ, Μαρκίων ΜΑΙΖΟΝ.

Ὅτι ἴσον ἀπαξίλλακτον, ἀντὶ τοῦ Ἀντιστρατήγου καὶ Ἀρχηγοῦ τῶν ἐπιτελῶν Ὁ Στρατοπεδάρχης Τρεζέλος.

Ἀπόσπασμα ἰδιαιτέρου γράμματος ἐκ Τριπολιτσᾶς, 24 Μαρτίου.

Μεταξὺς πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐρειπίων μου καὶ παρευρεθείς κατ' εὐτυχίαν μου μεταξὺ τῶν εὐτυχτετέρων διὰ τὴν πάλιν ταύτην στιγμῶν, δὲν κρίνω δίκαιον τοῦ νὰ μὴ σὲ κάμω συμμέτοχον τῆς τοιαύτης εὐχαριστήσεως μὲ τὴν γνηστοπρήσιν των.

Ἀπερίγραπτος ἐστάθη ἡ ἡμετέρα, ἥτις διέχύθη καθ' ὅλον τὸν ὄριζοντα τοῦτον, ἅμα ἡ τῆς Α. Ε. ἐλευσις ἐγνωστοποιήθη.

Αὐτόθιμοι συνέρρεον ἐνταῦθα ἀρετὰς ἡμέρας ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐκ τῶν χωρίων τῆς ἐπικρατίας οἱ κάτοικοι.

Ἀλλὰ πόσον λαμπρὰ ἐφάνη ἡ 18 ἰσταμένου ἡμέρα, καὶ ὅποιον τερπνὸν θέαμα ἐστάθη κατ' αὐτὴν ἡ ὑποδοχὴ τῆς Α. Ε.!

Ἀφ' οὗ προηγουμένως κατεστολισθησαν διὰ δαφνῶν, καὶ ὅπως ἄλλως ἦγον δυνατόν, ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως, καὶ ἐστεφενώθησαν αἱ πύλαι καὶ ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα, ἐξήλθον ἅπαντες ἐκ πρώας ἕως εἰς τοὺς ἀπώτατους λόφους τῆς πεδιάδος μας, παρακολουθόντες μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, καὶ περιέμενον κεχρηστές μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Ὁ κατὰ τὸ Τμήμα τοῦτο Ἑκτακτὸς Ἐπιτρόπος Κύριος Α. Βλαχόπουλος προπορευθεὶς ἔδειξε δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸ πρῶτον δείγμα τῶν σεβασμάτων τοῦ Τμήματος τούτου δι' ὅσα ἐκ τῆς προνοίας τοῦ ἀπολαίει ἀγαθὰ.

Εὐθὺς ὡς ἡ Α. Ε. ἐφάνη εἰς τοὺς λόφους τοῦ ὀρίζοντός μας, ἐπερικυκλώθη ἀπὸ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ προηγούμενου τοῦ κλήρου με ὕμνους καὶ εὐχὰς (ὅτε σεβασθεῖσα ἡ Α. Ε. κατέδῃ ἀπὸ τὸν ἵππον), τῆς νεολαίας ἐγκωμιαζούσης καὶ φερούσης στέφανον προσφορᾶς ἐκ δαφνῶν καὶ ἀνθέων, καὶ τῶν λειπῶν κραυγαζόντων: Ζήτω ὁ Κυβερνήτης, ὡδηγῆθι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου ἐψάλη δοξολογία εἰς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῶν ἀηγιότητων τριῶν Μοναρχῶν καὶ τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου· ἐκφωνήθη δὲ καὶ λόγος ἐγκωμιαστικὸς ὑπὲρ αὐτῶν παρ' ἑνὸς τῶν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου μαθητῶν. Οὕτω συνωδευμένος παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας ὑπεδέχθη εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τούτῳ εἶχε προετοιμασθῇ οἰκίαν.

Τὴν ἡμέραν ταύτην διεδέχθη ἡ ἐσπέρα με γενικὴν φωτοχυσίαν, ἃν καὶ ἀπὸ καλύδας, τερπνὴ ὅμως διὰ τὴν περιθυμίαν καὶ εὐλικρίνειαν.

Τῇ ἐσπέρῳ ἐδέχθη εὐμενῶς τὰς συνετεύξεις τῶν πολιτῶν καὶ χωρικῶν, οἵτινες ἐξερχόμενοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐκφράσων τὴν χαρὰν καὶ εὐχαριστήσιν τῆς ψυχῆς των εἰμὴ με δάκρυα· ἐδέχθη πατρικῶς τὴν πατρειότητα τῆς νεολαίας μας, καὶ πρὸ πάντων ἐπισκέψθη τὸν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς σχολῆς προμελετημένον τόπον, καὶ ἐπαιρηγόρησε τὰς καρδίας μας με τὴν προστασίαν τοῦ διὰ τὰς κατὰ τοῦτο ἐλλείψεις καὶ ἀδυναμίας μας. Καὶ ἐν συντόμῳ, ἀφ' οὗ ἐπεθεώρησε τὰ πάντα καὶ ἐπρινόησε δι' ὅλα, ὅσα ἡ πρὸς τὴν ἀξιουσιμπαθήτην κατάστασιν ταύτης τῆς πόλεως εὐεργετικὴ του διάθεσις ἐσταχάσθη ἀνορθωτέα, ἀνεχώρησε τὴν ἐσπέρῳν λίαν πρῶτὴ πρὸς τὰ τῆς Μεσσηνίας φρούρια.

Ἀνεπαίσθητος διπλοσμία λύπη κατέλαβε τὴν χαρὰν ἐκείνην· τῶντι δὲν ἐφαίνετο ἄλλο τι πρὸς ὅλους εἰμὴ κατήφεια καὶ σιωπὴ· δὲν ἠκούετο δι' ὅλης ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἀκολουθῶν εἰμὴ, διὰ τί τάχα δὲν εὐχαριστήθη νὰ διαμείνῃ; καὶ ἐταλάμизον ἑαυτοὺς, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ὑποδεχθῶσιν ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας των, καὶ νὰ προσφέρωσιν ἐνδεικτικώτερον τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν μετὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἔλευσίν του εὐνομίαν καὶ ἀσφάλειαν.

(Ἰδοὺ δὲ αἱ ἀναφοραὶ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Ε.)

Πρὸς τὴν Α. Ε. τῶν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ, κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς τὴν Τ. Ε. ὅτι τὸ Τμήμα τοῦτο χαίρει ἄκραν ὑγείαν, εὐταξίαν, καὶ προσφέρει τὴν ἀπαιτουμένην εὐπειθειαν.

Πρόθυμοι ὅλοι οἱ κάτοικοι, μετὰ χαρᾶς μεγάλης, πλήρεις χερστῶν ἐλπίδων, περιμένουν νὰ δείξουν τὸ πρὸς τὴν Τ. Ε. ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν εὐπειθειάν των, καὶ νὰ ὁμιλογήσιν τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἀπήλυσαν πρὸς θεραπείαν των εὐεργεσίας (δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης των).

Ἐξαιρέτως οἱ κάτοικοι τόσον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅσοι καὶ τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἐπειδὴ ἡ ἔλευσίς σας ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν καὶ προσεκάλεσε τὰ λείψανά των εἰς τὰς φίλας των ξστίας, κατοικῶν μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπ-

άνω εἰς τὰ ἐρείπια, ἀλλ' ἐλπίζουν διὰ τῆς προστασίας τῆς Τ. Ε. βοηθούμενοι, ν' ἀνεγείρῳσι τὰς προτέρας των οἰκίας, ἐπευχόμενοι διηνεκῶς, Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Ζήτωσαν αἱ προστατεύουσαι τῆς Ἑλλάδος κραταιαὶ Δυνάμεις.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 18 Μαρτίου 1829.

Ὁ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Ἑκτακτὸς Ἐπιτρόπος
ΑΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Δημήτριος Κ. Βυζάντιος.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ δυστυχὴς νεολαία τῆς πόλεως ταύτης λαμβάνει τὴν τόλμην νὰ πατροθετήσῃ διὰ τῆς ταπεινῆς της ταύτης τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τοῦ Σ. μας Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Παρακαλοῦσα δὲ θερμῶς νὰ εὐαρεστηθῇ ν' ἀποδεχθῇ τὴν τοιαύτην τῆς ψυχῆς της εὐχὴν καὶ ἐπιθυμίαν, τὸ ὁποῖον λογίζεται εὐτυχίαν, προσφέρει τὸ βαθύτατον σέβας της καὶ ὑποσημειοῦται.

Τῇ 20 Μαρτίου 1829.

Ἐν τῷ ἈΛΛ. σχολείῳ τῆς Τριπολιτσᾶς.

Αρ. 10,178. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν νεολαίαν τῆς Τριπολιτσᾶς τὴν ἐκπαιδευομένην εἰς τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν σχολήν.

Μὲ συναίσθησιν ἐγκάρδιον ἐδέχθη τὴν ἐκφρασὶν τῆς ἐνθέρμου εὐχῆς σας, καὶ ἐπαινῶ τὰ αἰσθήματα, ἐκ τῶν ὁποίων κινεῖσθε.

Ἔστε βέβαιοι ὅτι πατρικῶς προνοῶν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ λογικῆς μορφώσεώς σας, δὲν θέλω λείπει νὰ συντελέσω καθ' ὅσους δύναμαι τρόπους εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον πρόθετον τοῦ καταστήματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρύετε τῆς παιδείας τὰ νάματα. Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐχορήγησα ἤδη εἰς τὸν διδάσκαλόν σας ἐκ τοῦ προχείρου τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς οὐσιωδεστέρας ἀνάγκας τοῦ σχολείου.

Ἐξακολουθεῖτε λοιπὸν με ζέσιν καὶ προθυμίαν τὸ στάδιον τῆς ἐκπαιδεύσεώς σας, καὶ ἀμιλλώμενοι συναλλήλως ἀμιλλαν εὐγενῆ τοῦ νὰ ἀναδειχθῇτε ἄξιοι τῶν εὐχῶν τῆς πατρίδος.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 20 Μαρτίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Ἀρχεῖοι, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν ἐκ τῆς πόλεως των διαβασιν τοῦ Κυβερνήτου ἔδειξαν τραγὴν μαρτυρίαν τῆς πρὸς τὴν Α. Ε. ἀπεριόριστον ἀφοσιώσεώς των, ἐπομένων τὴν ἐπεκύρωσαν διὰ μίαν πράξεως ὑψηλορευμένης ἀπὸ τὰ δημόσια αἰσθήματα τῆς πλέον ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης· καθότι γινομένης κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐκλεκτικῆς συνελεύσεως, ὁ λαὸς ὁμοφώνως ἀνεκήρυξε πληρεξουσίαν τὸν τὸν Κυβερνήτην.

Πρὸ τινων ἐβδόμηδων ἐπανήλθεν ἐκ Κρήτης ὁ ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ διατελέσας Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Συνταγματάρχης Ράϊνερ. Ἐκτελέσας τὴν μετακλήσιν τοῦ δι' ἐπαγγελμένων ἐξαιτήσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ δὲ Κρητικὸν Συμβούλιον τὸν διεύθυνεν εἰς τὴν ἀναχώρησίν τε ἔγγραφον πολλὰ περιποιητικὸν καὶ δηλωτικὸν τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ τόπου.

Απόσπασμα Γράμματος ἀπὸ Μήτικα τῆς 16 Μαρτίου.

Μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Βυτίσης τὰ στρατεύματα με-
τοῦ Ἀνδρέα Ἰτκου ἔπιασαν τὸ Μακρυνόρος. Ἐχομενχο-
σις ἐλπίδας ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐλευθερωθῇ ὅλη ἡ Ἀκαρνανία
καὶ Αἰτωλία, διότι οἱ ἐχθροὶ ἔχουν μεγάλην ἔλλειψιν τρο-
φῶν τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ Τούρκοι, οἵτινες ἦσαν τοποθετημένοι εἰς τὸ μεσόγαϊον
τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς Γοργιάς
καὶ κάτω, ὑπῆγαν εἰς Μεσολόγγι· ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπάνω, ὅλοι
ἐπανάχθησαν εἰς Καρδανσαρᾶν, καὶ ζητοῦν, ὡς λέγεται,
νὰ περάσουν διὰ συνήκης εἰς τὴν πατρίδα των.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κύριε, Ἑλλάδος.

Ἡ κατὰ τὴν 3ην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Κυριακὴ τῆς Ὁρθο-
δοξίας ἐστάθη ἡ πλέον λαμπρὰ καὶ ἡ πλέον εὐτυχὴς διὰ
τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας ἡμέρα.

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης ἐμπιστευθεὶς παρὰ
τῆς Σ. Κυβερνήσεως τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου μας κατ'
ἀγαθὴν μας τύχην, δὲν ἐδράδυνε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ πραγμα-
τικῶς ποῖα ἀγαθὰ δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τὴν ἀξιοσύνην
καὶ ἀρετὴν του. Ἀφ' οὗ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐρχομοῦ του δὲν
ἔπαυσε λαλῶν πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν πολιτῶν περὶ τῆς ἐκ
τοῦ φωτισμοῦ τῶν γραμμάτων ἀνάγκης, τὴν 3ην τούτου
ἐλάλησε πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας συναχθέντας μετὰ τὴν
θείαν λειτουργίαν εἰς τὸ διοικητήριον λόγον διεξοδικώτατον
καὶ προτρεπτικώτατον περὶ συστάσεως σχολείου. « Ἀς ἐορ-
τάσωμεν, ἐπυροομίῃσιν, θεαρέστως σήμερον, συμπολίται,
τὴν ἡμέραν τῆς Ὁρθοδοξίας. », Ἀφ' οὗ ἐξήγητε τὸν τρόπον
τοῦ θεαρέστως ἐορτάζειν, ἐξέτεινε τὸν λόγον μὲ εὐληπτό-
τατον ὕψος εἰς τὰ ἐκ τοῦ φωτισμοῦ τῆς παιδείας καλὰ, καὶ
ἐτελείωσεν ὡς ἐφεξῆς « Ἐνθυμήθητε, συμπολίται, πόσα ὑπ-
εφέραμεν, πόσα ἐνθουσιάσαμεν διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὸν
βάρβαρον ἐχθρὸν τῆς πίστεως καὶ πατρίδος μας· μάθετε
ὅτι τρέχομεν κίνδυνον νὰ χάσωμεν τὸν ἀποκτηθέντα πολύτι-
μον θησαυρὸν τῆς ἐλευθερίας, ὅταν δὲν ἀγκαλιασθῶμεν τὸν
φωτισμὸν τῶν γραμμάτων. Ἡ παιδεία, συμπολίται, θὰ μᾶς
διδάξῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν, τὰ πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὸν
πλησίον χρέη· ἡ παιδεία θὰ μᾶς φέρει εἰς κατάστασιν νὰ
εὐχαριστήσωμεν κατ' ἀξίαν τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ προστά-
τας τῆς πατρίδος μας· μόνη ἡ παιδεία θὰ μᾶς διδάξῃ τὴν
θεοσέβειαν καὶ τὴν πειθαρχίαν, καὶ θὰ μᾶς κάμει ἀληθι-
νοὺς χριστιανοὺς καὶ χρηστοὺς πολίτας. »

Οἱ ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας προτρεπτικοὶ τοῦ φιλομούσου
διοικητοῦ μας λόγοι, συνωδευμένοι μὲ τὴν γενναίαν αὐτοῦ
χρηματικὴν συνδρομήν, ἐκίνησαν ὅλους εἰς συνεισφορὰν ὑπὲρ
τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου. Εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχαριστή-
ριον ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐξεφώνησεν ὡς ἀπὸ μέρους τῶν
συνηγμένων πολιτῶν ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης,
μέλος τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας, πρὸς τὸν διοικητὴν,
μετὰ τὰς ἐπευφημίας τοῦ ὀνόματος τοῦ μετὰ Θεὸν σωτή-
ρος τῆς Ἑλλάδος Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, ἔσπευσαν
ἀμιλλώμενοι ποῖος τοῦ ἄλλου νὰ συνεισφέρῃ ἐκ τοῦ στε-
ρήματός των περισσότερον ὑπὲρ συστάσεως σχολείου χρή-
ματα. Εἰς ὀλιγώτερον παρὰ μιᾶς ὥρας διάστημα ἔφθασεν
ἡ συνεισφορὰ εἰς 2,700 γρόσια· ταύτην διεδέχθη μετὰ
τὴν μεσημβρίαν ἡ τῶν γυναικῶν, ἡ ὁποία ὑπερέβη τὰ γρό-
σια 700. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡ πόλις μας παρίστανε λαμ-

πρὸν πανήγυριν, εἰς ὅλων .α. πρόσωπα κατέστραπτεν ἀνεκ-
λάλητος χαρὰ· οἱ ἀπὸ τὰς κώμας καὶ χωριά εὐρέθεντες
κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν ταύτην συνεπαρχίω-
ταί μιν ἐνθουσιάσθησαν τόσον, ὥστε δυνάμεθα νὰ ἐλπί-
σωμεν θασίμως ἀπ' αὐτοὺς πολλὰ γενναϊότερας συνεισφο-
ρας ἀπὸ τῶν ἐνδεεστάτων κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλων ταῦτα, Κύριε, σὰς παρακαλῶ
νὰ καταχωρίσετε τὴν παροῦσάν μου μὲ τὸν ἐπισυναπτόμε-
νον κατάλογον εἰς τὸ πρᾶσεχές φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας,
διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ ὅτι καὶ οἱ Ἀρκαδιοὶ τιμῶσιν οὐχ ἥτ-
τον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὴν παιδείαν, καὶ προσπαθοῦν μὴ ὀ-
λην των τὴν ἀπαρδειγμάτιστον σχεδὸν ἐνδείαν, εἰς τὴν
ὁποίαν τοὺς ἔφερεν ὁ πόλεμος, νὰ ἀνεγείρουν σχολεῖον πρὸς
ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας των.

Θέλω σὰς διευθύνει ἀκολούθως τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι θὰ
συνεισφέρουν ἀπὸ τὰς κωμοπόλεις καὶ χωριά ταύτης τῆς
ἐπαρχίας, διὰ νὰ κοινοποιήσετε καὶ ταῦτα διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος σας. Ἐρρῶσθε.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τῇ 5 Μαρτίου 1829.

Ὁ Συμπολίτης Ἀναστάσιος Μανούσος.
(Ὁ κατάλογος τῆς συνδρομῆς ἐφεξῆς.)

Ἀρ. 804. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἡ ΑΝΤΙ—ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ ὁ Δαμιανὸς Παπῖνος καὶ ὁ Σταῦρος Κυ-
ριάκης Ποριῶται, ἐναγόμενοι ἀπὸ τὸν Πέτρον Φιλο-
σοφόπουλον ὡς γυμνώσαντες αὐτὸν ὁμοῦ μὲ ἄλλους
κατὰ τὸ 1823 εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρου, ἐκαλέσθη-
σαν τὴν 2 Ἰαννουαρίου 1829 διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν ἐν-
ώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν,
ἀφ' ἧς ἤθελε τοὺς κοινοποιηθῇ ἡ ρηθεῖσα κάλεσις.

Ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες ἐναγόμενοι Δαμιανὸς Παπῖνος
καὶ Σταῦρος Κυριάκης κατ' ἐπανάληψιν ἐκαλέσθη-
σαν τὴν 22 Μαρτίου 1829 διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώ-
πιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν,
ἀφ' ἧς ἤθελε τοὺς κοινοποιηθῇ ἡ κάλεσις.

Ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ ἐναγόμενοι ἔλαβον τὴν τελευ-
ταίαν κάλεσιν τὴν 24 τοῦ ἰδίου Μαρτίου 1829, εἰς
τὴν ὁποίαν φαίνονται σημειωμένα τὰ ὀνόματά των· καὶ

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτοὺς προθε-
σμία, καὶ δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι, ἀνίσως οἱ
αὐτοὶ ἐναγόμενοι δὲν ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Δικα-
στηρίου τούτου διὰ ν' ἀπολογηθοῦν εἰς ὅσα ἀπὸ τὸν
ρηθέντα Π. Φιλοσοφόπουλον ἐγκαλοῦνται ἐντὸς
ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενι-
κῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, θέλουν κριθῇ ἐρήμην.

Τὸ παρὸν θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικα-
στηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸ πολυ-
ανθρωπότερον μέρος τῆς πόλεως ταύτης, καὶ θέλει
καταχωρισθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἀπριλίου 1829.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΘΑΛΑΣΣΙΟΥ.
ΛΟΤΚΑΣ ΠΑΛΛΗΣ.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ν. Παγκαλάκης.